

Editorial July issue vol 1- 2020

Archetype team - 01/01/1970

Είναι γνωστό ότι το χτισμένο περιβάλλον εκφράζει στον χώρο και τον χρόνο τις κοινωνικοοικονομικές, πολιτικές και ιδεολογικές συνθήκες της κάθε εποχής, γενικότερα τον τρόπο ζωής μιας κοινωνίας. Την ίδια στιγμή όμως, επηρεάζει και διαμορφώνει τα πρότυπα των πολιτών σε ότι αφορά τον κτιριακό πολιτισμό (και όχι μόνον) μιας χώρας. Η σχέση είναι αμφίδρομη• το ανθρωπογενές περιβάλλον στο σύνολό του, επηρεάζει και επηρεάζεται από τον τρόπο ζωής σε κάθε ιστορική συγκυρία, και επομένως κάθε επέμβαση σε αυτό έχει τεράστια σημασία, όχι μόνον για το παρόν, αλλά και για το μέλλον.

Τις τελευταίες δεκαετίες ο δημόσιος χώρος της Αθήνας έχει αφεθεί στη μοίρα του. Καμιά έγνοια από το κράτος για τον εκσυγχρονισμό του, τον επανασχεδιασμό του με γνώμονα τις πραγματικές ανάγκες των κατοίκων του, τα πιεστικά προβλήματα που συσσωρεύονται και σε ορισμένες περιπτώσεις τείνουν να γίνουν χιονοστιβάδα με απρόβλεπτες συνέπειες. Πλατείες και παιδικές χαρές παρουσιάζουν εικόνα εγκατάλειψης και ερήμωσης, ενώ τα λιγοστά πάρκα με τα αφρόντιστα καχεκτικά δέντρα μετατράπηκαν σε χώρους ανοίκειους και επικίνδυνους, ιδιαίτερα τα βράδια, για τους πολίτες. Τα παιδιά δεν παίζουν πια στο έδαφος και έχουν στριμωχτεί στο στενό μπαλκόνι της πολυκατοικίας, με ολέθριες επιπτώσεις για την ανάπτυξη και την ψυχοσύνθεσή τους. Παράλληλα, δρόμοι, άθλια και επικίνδυνα πεζοδρόμια, αλλά και κάθε σπιθαμή ελεύθερου χώρου, έχουν κατακυριευθεί εδώ και χρόνια από τα αυτοκίνητα, λειτουργώντας αποκλειστικά ως χώροι στάθμευσης, δυσχεραίνοντας ακόμη περισσότερο την κίνηση των ανθρώπων.

Τα προβλήματα είναι γνωστά σε όλους. Η πόλη σταδιακά μεταλλάχθηκε σε αστική ζούγκλα, δίχως κανόνες, όπου εφαρμόζεται το δίκαιο του ισχυρότερου. Τα έργα που γίνονται κατά καιρούς αφορούν συνήθως ασφαλτοστρώσεις και ακαλαίσθητες πλακοστρώσεις, οι οποίες καλύπτουν σαν σάβανο το έδαφος μιας πόλης που δυσκολεύεται να αναπνεύσει και πνίγεται μέσα στους τόνους μπετόν που την καλύπτουν.

Όσες φορές διαφημίζονται στα ΜΜΕ οι βαρύγδουπες εξαγγελίες των επεμβάσεων στον υπαίθριο δημόσιο χώρο μέσω φανταχτερών αναπλάσεων, αυτές αφορούν το κέντρο της Αθήνας, το οποίο παρουσιάζει και τα λιγότερα προβλήματα σε σχέση με τις απόμερες γειτονιές της. Έργα “βιτρίνας” όπως έχουν καθιερωθεί να αποκαλούνται, αφήνοντας όλες τις άλλες περιοχές στη σκιά, αφού από εκεί δεν πρόκειται ποτέ να περάσουν οι κάμερες της τηλεόρασης. Έργα που αναρωτιέσαι ποιους εντέλει αφορούν.